

7. Den 5. maj 1971 anmeldtes i folketinget (F. sp. 6324) følgende forespørgsel til *økonomi- og markedsministeren* af *Ivar Nørgaard, Stetter, Per Federspiel, Niels Helveg Petersen og Aksel Larsen*:

„Hvilke oplysninger kan økonomi- og markedsministeren give om den markedspolitiske situation?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{6}{5}$ (F. sp. 6329).

Forespørgslen foretoges $\frac{18}{5}$ (F. sp. 6628).

Efter at ordføreren for forespørgjerne, *Ivar Nørgaard* (S), kort havde motiveret forespørgslen, gav *økonomi- og markedsministeren* en besvarelse af forespørgslen.

Ministeren henviste til sin redegørelse til tinget i forbindelse med markedsdebatten den 11. november 1970, hvori han havde givet en oversigt over de påbegyndte forhandlinger med De europæiske Fællesskaber om udvidelse af medlemskredsen med England, Danmark, Norge og Irland.

Derefter redegjorde ministeren udførligt for udviklingen i forhandlingerne fra efteråret 1970 op til de fremskridt, der var sket i den foregående uge i Bruxelles.

Redegørelsen omfattede to grupper af forhandlingsproblemer: dels de spørgsmål, som på afgørende måde var knyttet sammen med de britiske forhandlinger, dels de rent danske særproblemer. I den første gruppe faldt en række afgørende spørgsmål vedrørende overgangsordningerne for landbrug, industri og finansiering. I den anden gruppe faldt de danske ønsker om overgangsordninger på andre områder end disse samt de grønlandske og færøske problemer m. v.

Efter sin meget indgående redegørelse, hvorom der må henvises til forhandlingerne, konkluderede ministeren i, at både de britiske og de danske forhandlinger havde udviklet sig så tilfredsstillende, som man på forhånd kunne have håbet. Man stod nu over for en afgørende fase i forhandlingsforløbet, og det var sandsynligt, at de nærmeste par måneder ville give svaret på det spørgsmål, om der kunne opnås enighed ved forhandlingsbordet.

Blev dette tilfældet, hvad man i øjeblikket måtte anse for det mest sandsynlige, ville i efterårets løb følge den endelige udformning og så undertegnelsen af aftalerne om tiltrædelse. Dernæst ville i 1972 i de enkelte ansøgerlande komme den interne politiske behandling af det opnåede forhandlingsresultat i regeringer og parlamenter. For Danmarks vedkommende ville en beslutning først blive truffet i folketinget. Var der her flertal for en dansk tilslutning, var det regeringens hensigt, uanset flertallets størrelse, at lade forslaget underkaste en folkeafstemning, der ville foregå efter reglerne i grundlovens § 42.

I den efterfølgende debat deltog — foruden *ordføreren for fore-*